

Co-funded by
the European Union

azikus

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Treći challenge: „World Cup History Route”

Sedamnaesto svjetsko nogometno prvenstvo

Ova priča inspirirana je stvarnim događajima vezanima uz svjetska nogometna prvenstva i povijesni kontekst vremena u kojem su se odvijala. Riječ je o stvaralačkom pripovijedanju oblikovanom kao da ga iznose poznati nogometaši tog razdoblja, no sadržaj je fikcija. Izjave, misli i doživljaji prikazani u pričama nisu stvarni niti potvrđeni, već su rezultat autorske interpretacije. Ovim sadržajem ne tvrdi se da su navedene osobe zaista izrekle ili mislile opisano, osobito imajući u vidu da mnoge od njih više nisu među nama.

Yokohama (Japan), 2002.

Ušli smo u novo tisućljeće.

Ljudi su sve više koristili internet, slali prve digitalne fotografije i kupovali glazbu na malim srebrnim CD-ima. Te godine euro je prvi put uveden kao stvarni novac u mnogim europskim državama.

Euro je službeno uveden već 1999., ali tada nije postojao kao pravi novac koji možeš držati u ruci. Nije bilo novčanica ni kovanica. Bio je "nevidljiva valuta". To znači da su ga koristile banke, velike tvrtke i države za plaćanja, račune i trgovinu preko računala. Na primjer, ako je neka tvrtka iz Francuske kupovala nešto od tvrtke iz Njemačke, cijena se mogla računati u eurima, iako ljudi još uvijek nisu imali eure u džepu.

Obični ljudi tada su i dalje plaćali svojim starim novcem: u Njemačkoj markama, u Francuskoj francima, u Italiji lirama itd.

Tek 1. siječnja 2002. pojavile su se prave euro novčanice i kovanice. Ljudi su ih prvi put mogli držati u rukama, plaćati njima u trgovinama i nositi ih u novčaniku.

Izvor: commons.wikimedia.org

Znanstvenici su tih godina dovršavali golemi projekt mapiranja ljudskog genoma i vjerovali su da će čovječanstvo uskoro bolje razumjeti bolesti, nasljeđe i samo ljudsko tijelo. U svemir je poletio prvi svemirski turist Dennis Tito.

Izvor: flickr.com

U kinima su ljudi gledali Gospodara prstenova: Dvije kule i Harryja Pottera i Odaju tajni.

Na radiju su se vrtjele pjesme Without Me i A Thousand Miles. Djeca su skupljala sličice nogometaša, igrala prve ozbiljne nogometne videoigre i sanjala da će jednog dana biti Ronaldo, Rivaldo ili Ronaldinho.

Prvi put u povijesti svjetsko prvenstvo zajedno su organizirale dvije države, Japan i Južna Koreja.

Bilo je to i prvo svjetsko prvenstvo održano u Aziji. Mnogima je sve izgledalo drukčije nego prije. Stadioni su bili futuristički, navijači neumorni, a utakmice su se u Europi gledale rano ujutro.

Na ovom prvenstvu svoj prvi i jedini nastup na svjetskim prvenstvima imala je Kina, tada najmnogoljudnija država na svijetu.

Ja sam Ronaldo Nazário.

Samo četiri godine ranije gledao sam kako Francuska slavi u finalu dok sam ja zbunjeno stajao na terenu. Nakon toga prošao sam kroz najteže razdoblje života. Ozljede koljena bile su toliko ozbiljne da su mnogi govorili da više nikada neću igrati pravi nogomet. Mjesecima nisam mogao normalno trčati. Gledao sam utakmice sa strane i pitao se hoću li ikada više biti isti.

Na sreću, ako si uporan i fokusiran, u sportu ponekad dobiješ drugu priliku.

Brazil je u Japan i Južnu Koreju stigao s nevjerojatnim napadom. Mene su okruživali Rivaldo, Ronaldinho i mnogi drugi čarobnjaci s loptom.

Na ovom prvenstvu koristilo se pravilo zlatnog gola. Ako bi netko zabio u produžecima, utakmica bi odmah završila. Nije bilo vremena za popravak pogreške.

Cijeli svijet zaljubio se u reprezentaciju Južne Koreje. Predvođeni trenerom Guusom Hiddinkom trčali su više od svih, borili se za svaku loptu i igrali bez straha. Pobjedili su Italiju nakon zlatnog gola Ahna Jung-hwana, a zatim izbacili i Španjolsku nakon jedanaesteraca.

Cijela država slavila je na ulicama Seula. Milijuni ljudi u crvenim majicama pjevali su i skakali kao jedno. Bila je to jedna od najljepših navijačkih priča u povijesti prvenstava.

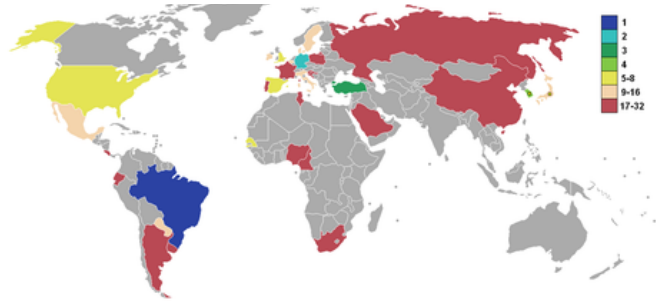
Izvor:commons.wikimedia.org

Na prvenstvu je bilo i mnogo zanimljivih trenutaka.

Senegalska reprezentacija igrala je svoje prvo prvenstvo i odmah šokirala svijet pobjedom protiv aktualnog prvaka Francuske u prvoj utakmici prvenstva. Papa Bouba Diop zabio je jedini gol, a senegalski igrači plesali su oko korner-zastavice. Taj ples postao je jedan od simbola cijelog prvenstva.

Turska je također oduševila svijet. Predvođeni Hakanom Şükürom stigli su do trećeg mjesta, a upravo je Şükür u utakmici za broncu protiv Južne Koreje zabio najbrži gol u povijesti svjetskih prvenstava nakon samo 11 sekundi.

Ronaldinho je protiv Engleske zabio jedan od najpoznatijih golova u povijesti prvenstava. S gotovo 40 metara prebacio je Davida Seamana iz slobodnog udarca. Nitko nije znao je li pucao ili centrirao. Možda ni on sam.

Izvor:commons.wikimedia.org

U finalu u Yokohami čekala nas je Njemačka. Bio je to sudar dviju velikih nogometnih sila. Nijemce je kroz prvenstvo nosio fantastični vratar Oliver Kahn, koji je branio gotovo sve. Bio je toliko dobar i siguran na голу da je postao prvi vratar u povijesti koji je osvojio Zlatnu loptu za najboljeg igrača prvenstva.

U finalu se dogodio trenutak koji će me pratiti cijeli život. Kahn je kratko odbio Rivaldov udarac iz daljine, a ja sam dotrčao prvi do lopte i zabio za 1:0.

Kasnije sam zabio još jedan. Pobijedili smo 2:0 i Brazil je postao peterostruki svjetski prvak. Ja sam završio prvenstvo s osam pogodaka i bio najbolji strijelac turnira. Nakon posljednjeg zvižduka nisam odmah slavio. Pogledao sam prema nebu i sjetio se svih operacija, svih bolova i svih ljudi koji su govorili da je gotovo, a tek onda sam se nasmijao.

I danas ljudi pamte moju frizuru s tog prvenstva, bubnjeve korejskih navijača, senegalski ples, Ronaldinhov lob protiv Engleske i suze Olivera Kahna nakon finala.

Vaš Ronaldo Nazário

Izvor:commons.wikimedia.org

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Sara Horvat, mag.educ.inf